

Sygn. akt II K 1208/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 stycznia 2023r

Sąd Rejonowy w Kaliszu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Wachlaczanko

Protokolant st. sekr. sądowy Agnieszka Dębowa

w obecności Prokuratora ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23.07.2018r., 02.10.2018r., 13.11.2018r., 29.01.2019r., 25.03.2019r., 23.04.2019r., 11.06.2019r., 07.10.2019r., 10.12.2019r., 25.02.2020r., 23.02.2021r., 06.04.2021r., 11.06.2021r., 17.11.2021r., 18.03.22r., 16.09.2022r., 28.10.2022r., 21.12.2022r sprawy

I.S. B., syna W. i W. z domu S., ur. (...) w G.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 2 maja 2012r do 30 maja 2012r w K. działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem będąc (...) spółki (...) sp.j. z siedzibą w K., mając wiedzę na temat sytuacji finansowej spółki i grożącej jej niewypłacalności, działając w celu udaremnienia wykonania orzeczeń sądów i innych organów państwowych, w szczególności:

- wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi, wydanego w sprawie o sygn. akt X GC 410/12

- wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi, wydanego w sprawie o sygn. akt II C 74/15

- administracyjnych tytułów wykonawczych, wystawionych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w okresie od 6 grudnia 2012r do 26 lutego 2015r, za lata 2011-2013 w łącznych kwotach 1.734.634,78 zł tytułem składek na fundusz ubezpieczeń społecznych, 392.470,85 zł tytułem składek na fundusz ubezpieczeń zdrowotnych, 217.170,99 zł tytułem składek na fundusz FP i FGŚP

- administracyjnych tytułów wykonawczych, wystawionych przez Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w K. w okresie października 2011r lipca 2015r w łącznej kwocie 1.575.216,98 zł

będąc współnikiem spółki, odpowiadającym za jej zobowiązania bez ograniczenia całym swoim majątkiem na podstawie art. 22 § 2 ksh uszczuplił swój majątek, w szczególności w dniach:

- 2 maja 2012r poprzez przeniesienie prawa własności nieruchomości na rzecz córki I. B., opisanej w księdze wieczystej nr (...), w zamian za dożywotnie utrzymanie

- 30 maja 2012r poprzez darowiznę na rzecz syna R. B. prawa użytkowania wieczystego w udziale 2/36 nieruchomości opisanej w księdze wieczystej nr (...)

czym działał na szkodę wierzycieli spółki (...), S. Z., Skarbu Państwa reprezentowanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. W. i I Urzędu Skarbowego w K.

tj. o czyn z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

II. w dniu 28 marca 2014r w K. działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem będąc (...) spółki (...) sp.j. z siedzibą w K., mając wiedzę na temat sytuacji finansowej spółki i grożącej jej niewypłacalności, działając w celu udaremnienia wykonania orzeczeń sądów i innych organów państwowych, w szczególności:

- wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi, wydanego w sprawie o sygn. akt X GC 410/12

- wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi, wydanego w sprawie o sygn. akt II C 74/15

- administracyjnych tytułów wykonawczych, wystawionych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w okresie od 6 grudnia 2012r do 26 lutego 2015r, za lata 2011-2013 w łącznych kwotach 1.734.634,78 zł tytułem składek na fundusz ubezpieczeń społecznych, 392.470,85 zł tytułem składek na fundusz ubezpieczeń zdrowotnych, 217.170,99 zł tytułem składek na fundusz FP i FGŚP

- administracyjnych tytułów wykonawczych, wystawionych przez Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w K. w okresie października 2011r lipca 2015r w łącznej kwocie 1.575.216,98 zł

będąc współnikiem spółki, odpowiadającym za jej zobowiązania bez ograniczenia całym swoim majątkiem na podstawie art. 22 § 2 ksh uszczuplił swój majątek, w szczególności w dniu:

- 28 marca 2014r poprzez sprzedaż J. C. udziału w prawie własności lokalu mieszkalnego opisanego w księdze wieczystej nr (...)

czym działał na szkodę wierzycieli spółki (...), S. Z., Skarbu Państwa reprezentowanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. W. i I Urzędu Skarbowego w K.

tj. o czyn z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

2.J. W., syna T. i M. z domu W., ur. (...) we W.

oskarżonego o to, że:

III. w dniu 07 lutego 2011r w K. będąc (...) spółki (...) sp.j. z siedzibą w K., mając wiedzę na temat sytuacji finansowej spółki i grożącej jej niewypłacalności, działając w celu udaremnienia wykonania orzeczeń sądów i innych organów państwowych, w szczególności:

- wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi, wydanego w sprawie o sygn. akt X GC 410/12

- wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi, wydanego w sprawie o sygn. akt II C 74/15

- administracyjnych tytułów wykonawczych, wystawionych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w okresie od 6 grudnia 2012r do 26 lutego 2015r, za lata 2011-2013 w łącznych kwotach 1.734.634,78 zł tytułem składek na fundusz ubezpieczeń społecznych, 392.470,85 zł tytułem składek na fundusz ubezpieczeń zdrowotnych, 217.170,99 zł tytułem składek na fundusz FP i FGŚP

- administracyjnych tytułów wykonawczych, wystawionych przez Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w K. w okresie października 2011r lipca 2015r w łącznej kwocie 1.575.216,98 zł

będąc współnikiem spółki, odpowiadającym za jej zobowiązania bez ograniczenia całym swoim majątkiem na podstawie art. 22 § 2 ksh uszczuplił swój majątek, w szczególności w dniu:

- 07 lutego 2011r poprzez darowiznę własnościowego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w K. przy ul. (...)

czym działał na szkodę wierzycieli spółki (...), S. Z., Skarbu Państwa reprezentowanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. W. i I Urzędu Skarbowego w K.

tj. o czyn z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

IV. w okresie od 15 maja 2014r do 4 lipca 2014r w K. działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem będąc (...) spółki (...) sp.j. z siedzibą w K., mając wiedzę na temat sytuacji finansowej spółki i grożącej jej niewypłacalności, działając w celu udaremnienia wykonania orzeczeń sądów i innych organów państwowych, w szczególności:

wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi, wydanego w sprawie o sygn. akt X GC 410/12

- wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi, wydanego w sprawie o sygn. akt II C 74/15

- administracyjnych tytułów wykonawczych, wystawionych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w okresie od 6 grudnia 2012r do 26 lutego 2015r, za lata 2011-2013 w łącznych kwotach 1.734.634,78 zł tytułem składek na fundusz ubezpieczeń społecznych, 392.470,85 zł tytułem składek na fundusz ubezpieczeń zdrowotnych, 217.170,99 zł tytułem składek na fundusz FP i FGŚP

- administracyjnych tytułów wykonawczych, wystawionych przez Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w K. w okresie października 2011r lipca 2015r w łącznej kwocie 1.575.216,98 zł

będąc współnikiem spółki, odpowiadającym za jej zobowiązania bez ograniczenia całym swoim majątkiem na podstawie art. 22 § 2 ksh uszczuplił swój majątek, w szczególności w dniach:

- 15 maja 2014r poprzez sprzedaż lokalu mieszkalnego i stanowiska postojowego

- w dniu 4 lipca 2014r poprzez sprzedaż W. S. prawa własności pojazdu marki V. (...)r o nr VIN (...) o wartości nominalnej 9 tys. zł.

czym działał na szkodę wierzycieli spółki (...), S. Z., Skarbu Państwa reprezentowanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. W. i I Urzędu Skarbowego w K.

tj. o czyn z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

3.S. M. (1), syna Z. i J. z domu G., ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

V. w dniu 01 lutego 2012r w K. będąc (...) spółki (...) sp.j. z siedzibą w K., mając wiedzę na temat sytuacji finansowej spółki i grożącej jej niewypłacalności, działając w celu udaremnienia wykonania orzeczeń sądów i innych organów państwowych, w szczególności:

- wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi, wydanego w sprawie o sygn. akt X GC 410/12

- wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi, wydanego w sprawie o sygn. akt II C 74/15

- administracyjnych tytułów wykonawczych, wystawionych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w okresie od 6 grudnia 2012r do 26 lutego 2015r, za lata 2011-2013 w łącznych kwotach 1.734.634,78 zł tytułem składek na fundusz ubezpieczeń społecznych, 392.470,85 zł tytułem składek na fundusz ubezpieczeń zdrowotnych, 217.170,99 zł tytułem składek na fundusz FP i FGŚP

- administracyjnych tytułów wykonawczych, wystawionych przez Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w K. w okresie października 2011r lipca 2015r w łącznej kwocie 1.575.216,98 zł

będąc współnikiem spółki, odpowiadającym za jej zobowiązania bez ograniczenia całym swoim majątkiem na podstawie art. 22 § 2 ksh uszczuplił swój majątek, w szczególności w dniu:

- 01 lutego 2012r poprzez darowiznę na rzecz córki A. B. nieruchomości opisanej w księdze wieczystej nr (...), położonej w K. przy ul. (...)

czym działał na szkodę wierzycieli spółki (...), S. Z., Skarbu Państwa reprezentowanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. W. i I Urzędu Skarbowego w K.

tj. o czyn z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

VI. w okresie od 09 czerwca 2014r do 11 lipca 2017r w K. działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem będąc (...) spółki (...) sp.j. z siedzibą w K., mając wiedzę na temat sytuacji finansowej spółki i grożącej jej niewypłacalności, działając w celu udaremnienia wykonania orzeczeń sądów i innych organów państwowych, w szczególności:

- wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi, wydanego w sprawie o sygn. akt X GC 410/12

- wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi, wydanego w sprawie o sygn. akt II C 74/15

- administracyjnych tytułów wykonawczych, wystawionych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w okresie od 6 grudnia 2012r do 26 lutego 2015r, za lata 2011-2013 w łącznych kwotach 1.734.634,78 zł tytułem składek na fundusz ubezpieczeń społecznych, 392.470,85 zł tytułem składek na fundusz ubezpieczeń zdrowotnych, 217.170,99 zł tytułem składek na fundusz FP i FGŚP

- administracyjnych tytułów wykonawczych, wystawionych przez Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w K. w okresie października 2011r lipca 2015r w łącznej kwocie 1.575.216,98 zł

będąc osobą uprawnioną do reprezentowania spółki uszczuplił majątek spółki, w szczególności

- sprzedając na podstawie faktury VAT nr (...) w dniu 11 lipca 2014r przyczepkę lekką o nr rej. (...) stanowiącą mienie spółki (...) o nominalnej wartości 100 zł na rzecz T. W.

- sprzedając na podstawie faktury VAT nr (...) w dniu 11 lipca 2014r przyczepkę lekką marki N. (...) o nr rej. (...) stanowiącą mienie spółki (...) o nominalnej wartości 100 zł na rzecz B. M.

a także będąc współnikiem spółki, odpowiadającym za jej zobowiązania bez ograniczeń całym swoim majątkiem na podstawie art. 22 § 2 ksh uszczuplił swój majątek, w szczególności w dniach:

- 9 czerwca 2014r poprzez przeniesienie prawa własności lokalu mieszkalnego w księdze wieczystej nr (...), położonej w K. przy ul. (...) w zamian za dożywotnie utrzymanie

czym działał na szkodę wierzycieli spółki (...), S. Z., Skarbu Państwa reprezentowanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. W. i I Urzędu Skarbowego w K.

tj. o czyn z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

I. w miejsce zarzucanego w punkcie I. czynu uznaje oskarżonego **S. B.** za winnego tego, że w okresie od 2 maja 2012r do 30 maja 2012r w K. działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem będąc (...) spółki (...) sp.j. z siedzibą w K., działając w celu udaremnienia wykonania orzeczeń organów państwowych, tj. administracyjnych tytułów wykonawczych, wystawionych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w okresie od 6 grudnia 2012r do 26 lutego 2015r, za lata 2011-2013 w łącznych kwotach 1.734.634,78 zł tytułem składek na fundusz ubezpieczeń społecznych, 392.470,85 zł tytułem składek na fundusz ubezpieczeń zdrowotnych, 217.170,99 zł tytułem składek na fundusz FP i FGŚP i administracyjnych tytułów wykonawczych, wystawionych przez Naczelnika Pierwszego Urzędu

Skarbowego w K. w okresie października 2011r lipca 2015r w łącznej kwocie 1.575.216,98 zł, będąc współnikiem spółki, odpowiadającym za jej zobowiązania bez ograniczenia całym swoim majątkiem na podstawie art. 22 § 2 ksh uszczuplił zaspokojenie wierzycieli, w ten sposób, iż w dniu 2 maja 2012 r przeniósł prawo własności nieruchomości opisanej w księdze wieczystej nr (...), na rzecz córki I. B., w zamian za dożywotnie utrzymanie oraz w dniu 30 maja 2012 darował na rzecz syna R. B. prawo użytkowania wieczystego w udziale 2/36 nieruchomości opisanej w księdze wieczystej nr (...), czym działał na szkodę wierzyciela spółki (...), tj. Skarbu Państwa reprezentowanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. W. i Pierwszy Urząd Skarbowy w K., tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 300 § 2 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. w miejsce zarzucanego w punkcie II. czynu uznaje oskarżonego **S. B.** za winnego tego, że w dniu 28 marca 2014r w K. będąc (...) spółki (...) sp.j. z siedzibą w K., działając w celu udaremnienia wykonania orzeczeń organów państwowych, tj. administracyjnych tytułów wykonawczych, wystawionych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w okresie od 6 grudnia 2012 r. do 26 lutego 2015 r., za lata 2011-2013 w łącznych kwotach 1.734.634,78 zł tytułem składek na fundusz ubezpieczeń społecznych, 392.470,85 zł tytułem składek na fundusz ubezpieczeń zdrowotnych, 217.170,99 zł tytułem składek na fundusz FP i FGŚP oraz - administracyjnych tytułów wykonawczych, wystawionych przez Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w K. w okresie października 2011 r lipca 2015 r w łącznej kwocie 1.575.216,98 zł będąc współnikiem spółki, odpowiadającym za jej zobowiązania bez ograniczenia całym swoim majątkiem na podstawie art. 22 § 2 ksh uszczuplił zaspokojenie wierzycieli, w ten sposób, iż w dniu 28 marca 2014r sprzedał J. C. udział w prawie własności lokalu mieszkalnego opisanego w księdze wieczystej nr (...), czym działał na szkodę wierzyciela spółki (...) Skarbu Państwa reprezentowanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. W. i Pierwszy Urząd Skarbowy w K., tj. czyn z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 300 § 2 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce orzeczonych z osobna kar pozbawienia wolności wymierza oskarżonemu S. B. karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. orzeczoną karę łączną pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

V. w miejsce zarzucanego w punkcie III. czynu uznaje oskarżonego **J. W.** za winnego tego, że w dniu 07 lutego 2011r w K. będąc (...) spółki (...) sp.j. z siedzibą w K. działając w celu udaremnienia wykonania orzeczeń organów państwowych, tj. administracyjnych tytułów wykonawczych, wystawionych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w okresie od 6 grudnia 2012r do 26 lutego 2015r, za lata 2011-2013 w łącznych kwotach 1.734.634,78 zł tytułem składek na fundusz ubezpieczeń społecznych, 392.470,85 zł tytułem składek na fundusz ubezpieczeń zdrowotnych, 217.170,99 zł tytułem składek na fundusz FP i FGŚP oraz administracyjnych tytułów wykonawczych, wystawionych przez Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w K. w okresie października 2011 r. lipca 2015r w łącznej kwocie 1.575.216,98 zł, będąc współnikiem spółki, odpowiadającym za jej zobowiązania bez ograniczenia całym swoim majątkiem na podstawie art. 22 § 2 ksh uszczuplił zaspokojenie wierzycieli w dniu 07 lutego 2011r poprzez darowiznę własnościowego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w K. przy ul. (...), czym działał na szkodę wierzyciela spółki (...), tj. Skarbu Państwa reprezentowanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. W. i Pierwszy Urząd Skarbowy w K., tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 300 § 2 k.k. w zw.z art. 4 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 300 § 2 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. w miejsce zarzucanego w punkcie IV. czynu uznaje oskarżonego **J. W.** za winnego tego, że w okresie od 15 maja 2014r do 4 lipca 2014r w K. działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem będąc (...) spółki (...) sp.j. z siedzibą w K., działając w celu udaremnienia wykonania orzeczeń organów państwowych, tj. administracyjnych tytułów wykonawczych, wystawionych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w okresie od 6 grudnia 2012r do 26 lutego 2015r, za lata 2011-2013 w łącznych kwotach 1.734.634,78 zł tytułem składek na fundusz ubezpieczeń społecznych, 392.470,85 zł tytułem składek na fundusz ubezpieczeń zdrowotnych, 217.170,99 zł tytułem składek na fundusz FP i FGŚP oraz administracyjnych tytułów wykonawczych, wystawionych przez Naczelnika

Pierwszego Urzędu Skarbowego w K. w okresie października 2011r lipca 2015r w łącznej kwocie 1.575.216,98 zł, będąc współnikiem spółki, odpowiadającym za jej zobowiązania bez ograniczenia całym swoim majątkiem na podstawie art. 22 § 2 ksh uszczuplił zaspokojenie wierzyciela w dniu 15 maja 2014r poprzez sprzedaż lokalu mieszkalnego i stanowiska postojowego, w dniu 4 lipca 2014r poprzez sprzedaż W. S. prawa własności pojazdu marki V. (...)r o nr VIN (...) o wartości nominalnej 9 tys. zł, czym działał na szkodę wierzyciela spółki (...) Skarbu Państwa reprezentowanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. W. i I Urząd Skarbowy w K. w K., tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 300 § 2 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce orzeczonych z osobna kar pozbawienia wolności wymierza oskarżonemu J. W. karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

VIII. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. orzeczoną karę łączną pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

IX. na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 k.k. postępowanie prowadzone wobec S. M. (1) umarza;

X. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa

SSR Agnieszka Wachlaczhenko

II K 1208/17

UZASADNIENIE

Oskarżeni S. B., J. W. i S. M. (1) od 2001 roku byli współnikami spółki prowadzonej pod firmą - Firma (...) spółka jawna (wcześniej działalność ta była przez nich prowadzona w ramach spółki cywilnej, jednak ze względu na osiągnięte dochody została przekształcona w spółkę jawną). Przedsiębiorstwo to prowadzone było w ramach spółki osobowej działającej na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej, nie posiadało osobowości prawnej, a za zobowiązania spółki każdy współnik odpowiadał bez ograniczenia całym swoim majątkiem solidarnie z pozostałymi współnikami oraz ze spółką, przy czym odpowiedzialność współników była subsydiarna. Spółka ta zarejestrowana była w Sądzie Rejonowym Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu IX Wydziale Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS (...), do którego corocznie przedkładała sprawozdania finansowe za dany rok obrotowy. W latach 2011-2014 na zlecenie oskarżonych sprawozdania te sporządzała zatrudniona w spółce na podstawie umowy o pracę na stanowisku głównej księgowej B. O., ona także zajmowała się w ww. okresie prowadzeniem ksiąg rachunkowych przedsiębiorstwa.

Ww. spółka oskarżonych do 2010 roku była dobrze prosperującym przedsiębiorstwem. Posiadała wiele intratnych zleceń (uzyskiwanych głównie w trybie ustawy Prawo zamówień publicznych), posiadała majątek, zatrudniała pracowników, regulowała zobowiązania z tym związane. Prowadziła działalność w zakresie wykonywania sieci wodociągowych, kanalizacyjnych, gazowych, ciepłych, prac ogólnobudowlanych, robót wentylacyjnych i klimatyzacyjnych, instalacji sanitarnych, ogrzewania oraz gazowych, handlu materiałami instancyjno-budowlanymi, projektowania sieci wodociągowych, kanalizacyjnych, gazowych, ciepłych i uzbrojenia terenu, a od 2008 roku także w zakresie kupna i sprzedaży nieruchomości na własny rachunek, działalności w zakresie architektury i inżynierii związanej z doradztwem technicznym, pośrednictwa i zarządzania w obrocie nieruchomościami. Rok 2010 zamknął się dla spółki dodatnim wynikiem finansowym na każdym etapie działalności, co spowodowane było w głównej mierze realizacją kontraktów dla jednostek samorządowych, które dawały gwarancję terminowej zapłaty. W 2010 roku spółka oskarżonych osiągnęła zysk netto na poziomie 202 335,78 zł, który przeznaczyła na dalszy rozwój działalności firmy w roku 2011. Wartość rzeczowych środków trwałych spółki na początku roku obrotowego 2010 wynosiła 994 737,83 zł, a na jego koniec 809 041,81 zł. Spółka dysponowała majątkiem ruchomym i nieruchomym. (...) w strukturze środków trwałych stanowiły ok. 13% majątku spółki. Występował brak zobowiązań długoterminowych, a zobowiązania krótkoterminowe kształtowały się na poziomie 4 673 930,21 zł – w tym 541 524,96 zł z tytułu zobowiązań z podatków,

ceł i ubezpieczeń. Zobowiązania krótkoterminowe miały charakter zobowiązań prawidłowych – wynikających z umów kredytowych i ustalonych w nich terminów spłat, przyjętych zasad rozliczania i terminów płatności z dostawcami oraz terminów wypłaty wynagrodzeń.

W spółce sprawami finansowymi co do zasady kierował prezes - oskarżony S. B., a oskarżony J. W. zajmował się nadzorowaniem wykonywanych przez spółkę robót. Wszyscy wspólnicy posiadali jednak równoprawną pozycję w spółce, byli uprawnieni do jej reprezentacji, współdziałali w jej prowadzeniu, mieli wgląd w stan finansowy spółki i jej dokumenty księgowe, posiadali uprawnienie do zarządzania spółką i podejmowania kluczowych dla niej decyzji.

(dowód: informacja o sprawozdaniach finansowych spółki k. 1115-1160, wydruk z KRS k. 184-187, wydruk z (...) k. 678, częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. W. k. 961v-962, częściowo zeznania świadka K. P. k. 962, częściowo zeznania świadka M. J. k. 120-121, 976v-977; informacja o sprawozdaniach finansowych spółki k. 249-262, opinia bankowa k. 303, zaświadczenie k. 304,305, zeznania świadka B. O. k. 307 - akt o sygn. I C 706/16 SO Kalisz)

W okresie objętym zarzutami na stanowisku koordynatora kontraktu w spółce oskarżonych zatrudniony był M. J., który orientował się w sprawach finansowych spółki, jednak nie był co do nich osobą decyzyjną, jego praca skupiała się na zapewnieniu sprawnej realizacji kontraktów.

(dowód: zeznania świadka M. J. k. 976v-977).

W 2011 roku sytuacja spółki zaczęła się pogarszać w wyniku mniejszej ilości realizacji kontraktów dla jednostek samorządowych. Mimo to rok ten zamknął się dla spółki dodatnim wynikiem finansowym na każdym etapie działalności i wypracowano w nim zysk netto na poziomie porównywalnym z rokiem poprzednim tj. w kwocie 204 302,12 zł, który to jednak tym razem zdecydowano się przeznaczyć na wypłaty dla wspólników. Stan środków trwałych spółki spadł do kwoty 743 636,77 zł. Występował dalszy brak zobowiązań długoterminowych, a zobowiązania krótkoterminowe kształtowały się na wyższym (rok do roku) poziomie 5 307 690,51 zł – w tym 502 664,01 zł z tytułu zobowiązań z podatków, ceł i ubezpieczeń. Zobowiązania krótkoterminowe miały charakter zobowiązań prawidłowych – wynikających z umów kredytowych i ustalonych w nich terminów spłat, przyjętych zasad rozliczania i terminów płatności z dostawcami oraz terminów wypłaty wynagrodzeń.

(dowód: informacja o sprawozdaniach finansowych spółki k. 1115-1160)

W dniu 20.07.2010r. spółka oskarżonych w ramach konsorcjum z (...) Zakład (...) zawarła z Gminą M. umowę, której wykonanie opiewało na kwotę niemal 7 mln zł, a jej przedmiotem była budowa oczyszczalni ścieków w msc. M. i kanalizacji sanitarnej w msc. K.. W dniu 1.06.2011r. (...) sp. j. zawarła z firmą (...) umowę podwykonawstwa w zakresie realizacji ww. umowy z Gminą M., dla której określono ceną umowną na poziomie 733 384,20 zł. Pod koniec 2011 roku Gmina M. dokonała ostatecznego odbioru robót, w związku z czym spółka oskarżonych otrzymała zadeklarowane w umowie wynagrodzenie. W dniu 30.12.2011r. firma (...) wystawiła fakturę VAT z 21-dniowym terminem zapłaty w zakresie wynagrodzenia objętego umową z dn. 1.06.2011r., której spółka oskarżonych nie uregulowała. W związku z powyższym K. P. w dniu 31.01.2012r. skierował do spółki oskarżonych pierwsze wezwanie do zapłaty, a w wyniku bezskuteczności podejmowanych polubownych działań w tym zakresie w dniu 30.05.2012r. złożył do Sądu Okręgowego w Łodzi pozew o zapłatę, na skutek którego wyrokiem z dnia 12.06.2014r. wydanym w sprawie o sygn. akt X GC 410/12 zasądzono na jego rzecz kwotę 725 784,20 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21.01.2012r. do dnia zapłaty. Prowadzona przeciwko spółce egzekucja komornicza okazała się bezskuteczna, w związku z czym K. P. wystąpił do SO w Łodzi o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko jej wspólnikom. Postanowieniem z dnia 21.09.2015r. wydanym w sprawie o sygn. akt X GCo 167/15 tamt. sądu nadano ww. wyrokowi klauzulę wykonalności przeciwko oskarżonym. W zakresie niespełnienia ww. zobowiązania Sąd Okręgowy w Kaliszu w sprawie III K 59/16 wydał w dniu 10.05.2017r. wobec oskarżonych wyrok skazujący na podstawie którego zobowiązano oskarżonych do wykonania ww. wyroku SO w Łodzi w zakresie zapłaty na rzecz pokrzywdzonego K. P. kwoty z niego wynikającej w terminie 2 lat od uprawomocnienia wyroku. K. P. w dniu 13.03.2020r. zawarł z oskarżonymi ugodę obejmującą wykonanie ww. zobowiązania – spór w ten sposób w tym zakresie został zakończony w sposób polubowny, co stanowiło także determinantę dla umorzenia postępowania w przedmiocie uznania czynności prawnej za bezskuteczną przez Sąd

Okręgowy w Kaliszu w sprawie o sygn. akt I C 716/16 zainicjowanej pozwem złożonym przez K. P. w dniu 16.05.2016r, co nastąpiło prawomocnym postanowieniem tegoż sądu z dnia 9.06.2020r. K. P. złożył oświadczenie o wykonaniu na jego rzecz obowiązku naprawienia szkody w ww. zakresie i nieprzysługiwaniu mu roszczeń wobec oskarżonych.

(dowód: dokumentacja k. 6-28, pismo k. 552, wyrok z uzasadnieniem k. 553-562, postanowienie k. 563-564, zeznania świadka K. P. k. 793-794, zeznania świadka T. D. k. 977v-978, zeznania świadka M. J. k. 120v-121, 976v-977, ugoda k. 1198-1201, oświadczenie k. 1208; protokół rozprawy k. 424-425, postanowienie k. 427 akt o sygn. I C 716/16 SO Kalisz)

Wobec spółki oskarżonych w latach 2010-2011 prowadzone były postępowania egzekucyjne w zakresie egzekucji należności wynikających z sądowych, jak i skarbowych tytułów wykonawczych, które zostały zakończone na skutek całkowitej spłaty zadłużenia. Spółka za ww. lata posiadała zaległości na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w kwocie 249 259,32 zł, od której odsetki na dzień 26.08.2015r. wynosiły 126 290 zł i było wobec niej prowadzone postępowanie egzekucyjne przez I Urząd Skarbowy w K..

(dowód: informacje komorników k. 103-119, 147-149, informacja ZUS k. 150; informacje komorników k. 55-68, informacja I US w K. k. 69-70, informacja ZUS k. 71 - akt I C 716/16 SO Kalisz)

W dniu 30.07.2012r. spółka oskarżonych zawarła z S. Z. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Zakład (...) S. Z.” umowę na podwykonawstwo w zakresie wykonania przewiertu sterowanego kanału sanitarnego. S. Z. wykonał swoje świadczenie, co zostało potwierdzone stosownymi protokołami odbioru robót oraz fakturami, następnie wobec ich nieuregulowania kierował do spółki oskarżonych wezwania do zapłaty. W dniu 6.12.2012r. zawarł ze spółką porozumienie, w której ta zobowiązała się do zapłaty całej należności w dwóch ratach. Porozumienie to nie zostało jednak wykonane, w związku z czym S. Z. skierował w dniu 15.04.2013r. do Sądu Okręgowego w Łodzi pozew o zapłatę, w wyniku którego w dniu 17.04.2013r. w sprawie o sygn. akt II Nc 108/13 wydano nakaz zapłaty nakazujący spółce, jak i samym oskarżonym zapłatę kwoty 86 838 zł wraz z odsetkami, utrzymany w mocy prawomocnym wyrokiem tamt. sądu w sprawie o sygn. akt II C 73/15, na podstawie którego następnie prowadzono postępowanie egzekucyjne w wyniku którego ustalono, iż oskarżeni w ostatnim czasie zbywali/darowali swój majątek ruchomy i nieruchomy na rzecz osób trzech, w tym rodziny, a sama spółka nie posiada mienia wobec którego można by skierować egzekucję. W zakresie niespełnienia ww. zobowiązania Sąd Okręgowy w Kaliszu w sprawie III K 59/16 wydał w dniu 10.05.2017r. wobec oskarżonych wyrok skazujący na podstawie którego zobowiązano oskarżonych do wykonania ww. wyroku SO w Łodzi w zakresie zapłaty na rzecz pokrzywdzonego S. Z. kwoty z niego wynikającej w terminie 2 lat od uprawomocnienia wyroku. S. Z. w dniu 15.02.2021r. zawarł z oskarżonym S. B. ugode obejmującą wykonanie ww. zobowiązania – spór w ten sposób w tym zakresie został zakończony w sposób polubowny co do kwoty 62 tys. zł, wobec zrzeczenia się przez S. Z. w stosunku do S. B. solidarności wynikającej z ww. nakazu zapłaty.

(dowód: dokumentacja k. 163-412, 795-800, zeznania świadka S. Z. k. 793-794, 962v-963, ugoda k. 1202-1205)

Rok obrotowy 2012 dla spółki oskarżonych zakończył się stratą netto na poziomie 1 137 109,00 zł – na każdym etapie działalności zamknął się ujemnym wynikiem finansowym, co spowodowane było mniejszą ilością realizacji kontraktów dla jednostek samorządowych oraz ogólnym ich spadkiem w portfelu zamówień publicznych w skali kraju. Stan środków trwałych spółki spadł do kwoty 598 334,47 zł. Występował dalszy brak zobowiązań długoterminowych, a zobowiązania krótkoterminowe kształtowały się na niższym (rok do roku) poziomie 3 811 748,82 zł – w tym 1 473 651,80 zł z tytułu zobowiązań z tytułu podatków, ceł i ubezpieczeń. Zobowiązania krótkoterminowe miały charakter zobowiązań prawidłowych – wynikających z umów kredytowych i ustalonych w nich terminów spłat, przyjętych zasad rozliczania i terminów płatności z dostawcami oraz terminów wypłaty wynagrodzeń.

Rok obrotowy 2013 dla spółki oskarżonych zakończył się stratą netto na poziomie 542 511,56 zł – na każdym etapie działalności zamknął się ujemnym wynikiem finansowym, co spowodowane było mniejszą ilością realizacji kontraktów dla jednostek samorządowych oraz ogólnym ich spadkiem w portfelu zamówień publicznych w skali kraju. Stan środków trwałych spółki spadł do kwoty 522 822,96 zł. Występował dalszy brak zobowiązań długoterminowych, a zobowiązania krótkoterminowe kształtowały się na zdecydowanie wyższym (rok do roku) poziomie 6 235 740,05 zł – w tym 2 366 274,27 zł z tytułu zobowiązań z tytułu podatków, ceł i ubezpieczeń. W

roku 2013 zobowiązania te przestał jednak cechować prawidłowy charakter – spółka z powodu niewielkiego frontu robót nie dysponowała środkami na sukcesywne dokonywanie wpłat, nastąpiło piętrzenie długów, w związku z czym wiele spraw trafiało na drogę postępowania sądowego i egzekucyjnego. Sytuacja finansowa spółki w 2013 roku była trudna, co generowało także znaczący spadek poziomu zatrudnienia.

W latach 2010-2013 pogorszenie sytuacji finansowej spółki oskarżonych dodatkowo związane było z zerwaniem przez Gminę K. umowy w zakresie kluczowej dla funkcjonowania spółki inwestycji, co do której wykonania inwestor miał zastrzeżenia i ostatecznie kontrakt ten przez spółkę nie został zrealizowany.

(dowód: informacja o sprawozdaniach finansowych spółki k. 1130-1160, częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. W. k. 961v-962, częściowo zeznania świadka M. J. k. 976v-977; zeznania świadka B. O. k. 307- akt o sygn. I C 706/16 SO Kalisz)

W stosunku do spółki od 2010 roku toczyło się postępowanie egzekucyjne w oparciu o tytuły wykonawcze wystawione przez Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w K., w którego toku dokonano szeregu zajęć rachunków bankowych, które okazały się nieefektywne finansowo. Bankiem skutecznym finansowo był jedynie (...) BANK SA (obecnie (...) SA), gdzie posiadaczem rachunku bankowego była spółka oskarżonych, a wszyscy oskarżeni byli ustanowieni pełnomocnikami. Uzyskane w wyniku zajęcia kwoty zostały zarachowane na poczet zaległości podatkowych oraz koszty egzekucyjne. Ponadto tytuły wykonawcze wystawione przez Dyrektora Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w K. zostały objęte zajęciem ruchomości, do której nastąpił zbieg egzekucji sądowej i administracyjnej. W wyniku sprzedaży ruchomości komornik przekazał część środków, które zostały zarachowane na poczet kosztów egzekucyjnych, brak wpłat na należności główne.

(dowód: informacja I US w K. k. 454-457, 545-551, 573, informacja banku k. 458-459, wykaz tytułów egzekucyjnych k. 574-580; projekt planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji k. 101-110, 209-218 - akt o sygn. I C 716/16 SO Kalisz)

Oskarżeni oprócz długów generowanych przez spółkę, której byli właścicielami, posiadali także własne-prywatne i osobiste długi (w tym zapożyczenia u znajomych), co powodowało, iż ich sytuacja majątkowa w okresie 2011-2012r. uległa znacznemu pogorszeniu-utracili oni płynność finansową w spółce, jak i ogólną stabilność finansową. Oskarżeni mając wiedzę o możliwych konsekwencjach takiego stanu - w tym w zakresie ciężących na nich potężnych zobowiązań o charakterze publicznoprawnym i spodziewania się odpowiedzialności przez nich wobec wierzycieli także majątkiem osobistym - w ww. okresie rozpoczęli dokonywać czynności prawnych, których przedmiotem był obrót należącymi do nich nieruchomościami, jak i ruchomościami większej wartości, co czynione przez nich było ewidentnie (zważając na zbieżność czasową, charakter dokonywanych czynności, a także strony zawieranych umów) w celu udaremnienia wykonania orzeczeń organów państwowych, w tym administracyjnych tytułów wykonawczych i zaspokojenia wskazanych w nich wierzycieli, których nieuchronność wystawienia przewidywali i wiedzieli, iż w związku z tym ich majątek osobisty jest już na tamten czas zagrożony zajęciem.

I tak: oskarżony S. B. w dniu 2 maja 2012 r. przeniósł prawo własności nieruchomości gruntowej o pow. 0,0424 ha zabudowanej domem jednorodzinny opisanej w księdze wieczystej nr (...) na rzecz córki I. B. w zamian za dożywotnie utrzymanie oraz w dniu 30 maja 2012r. darował na rzecz syna R. B. swój udział w prawie użytkownika wieczystego nieruchomości położonej przy ul. (...) -Curie w K. opisanej w księdze wieczystej nr (...). Nadto oskarżony S. B. dniu 28 marca 2014r. sprzedał J. C. udział w prawie własności lokalu mieszkalnego o pow. 69,61 m2 położonego w Ł. przy ul. (...) opisanego w księdze wieczystej nr (...) za cenę 100 tys. zł. Nadto oskarżony S. B. umową małżeńską z dnia 28.03.2014r. wyłączył majątkową wspólność ustawową małżeńską.

Natomiast oskarżony J. W. w dniu 07 lutego 2011r. darował własnościowe lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego o pow. 45,68 m2 położonego w K. przy ul. (...), w dniu 15 maja 2014r. sprzedał własnościowe spółdzielcze prawo do własności lokalu mieszkalnego i stanowisko postojowe położone przy ul. (...) w K. za cenę 246 tys. zł, a w dniu 4 lipca 2014r sprzedał W. S. prawo własności pojazdu marki V. rocznik 2003r. nr VIN (...) o wartości nominalnej 9 tys. zł. Nadto oskarżony J. W. umową małżeńską z dnia 9.09.2014r. wyłączył majątkową wspólność ustawową małżeńską.

(dowód: pismo I US w K. k. 413, 506, akty notarialne k. 414-453, 507-544, 648-672, dokumentacja Wydziału Geodezji i Kartografii UM K. k. 460-488, informacja o czynnościach majątkowych k. 701, 704-705, umowa k. 684, 685)

Ww. działania oskarżonych związane z podejmowaniem przez nich czynności rozporządzających ich własnym majątkiem w celu udaremnienia wykonania orzeczeń organów państwowych doprowadziły do uszczuplenia zaspokojenia wierzycieli publicznoprawnych tj. Skarbu Państwa reprezentowanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. W.. i Pierwszego Urzędu Skarbowego w K..

W latach 2013-2014 postępowanie egzekucyjne wobec spółki oskarżonych prowadził Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w K., a następnie w wyniku przejęcia komornik sądowy w latach 2014-2016, na podstawie tytułów wykonawczych z dnia 6.12.2012r., 12.12.2012r., 09.01.2013r., 05.03.2013r., 27.03.2013r., 08.07.2013r., 23.07.2013r. Postanowieniami z dnia 15.06.2016r. oraz 16.06.2016r. sądowy organ egzekucyjny umorzył postępowanie egzekucyjne stwierdzając bezskuteczność egzekucji. Nadto w 2016r. egzekucję prowadził także komornik sądowy w oparciu o tytuły wykonawcze z dnia 08.04.2014r. i 09.07.2014r. w związku ze zbiegiem egzekucji do rachunku bankowego. Postanowieniem z dnia 29.06.2016r. sądowy organ egzekucyjny umorzył postępowanie egzekucyjne z uwagi na jego bezskuteczność. W związku z czym następczo prowadzone było postępowanie egzekucyjne także wobec współników spółki tj. oskarżonych w oparciu o tytuły wykonawcze wystawione w 2016r. Nadto na dzień 02.03.2017r. Dyrektor Oddziału ZUS w O. W.. prowadził postępowanie egzekucyjne na podstawie tytułów wykonawczych z dnia 07.01.2014r., 27.01.2014r., 08.04.2014r., 09.07.2014r., 24.09.2014r. i 26.02.2015r., które skierowane było do rachunków bankowych spółki. Na przestrzeni lat 2011-2013 saldo zaległości spółki oskarżonych na rzecz ZUS sukcesywnie zwiększało się i tak w roku 2011 wynosiło sumarycznie 294 953,83 zł, w roku 2012 - 725 016,83 zł, a w roku 2013 - 1 324 305,96 zł. W dniu 03.07.2015r. wydano decyzję przenoszącą zobowiązania za okres 04.2010r.-12.2014r. na (...) spółki (...) tj. na oskarżonych obejmującą zobowiązania z tytułu ubezpieczenia społecznego w łącznej kwocie 1 535 754,16 zł, ubezpieczenia zdrowotnego w łącznej kwocie 347 066,22 zł i Funduszu Pracy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w łącznej kwocie 175 188,04 zł.

(dowód: pismo ZUS z załącznikami k. 582-594, 638)

W okresie październik 2011r. do lipiec 2015r. spółka oskarżonych posiadała zaległości podatkowe na łączną kwotę 1 575 216,98 zł, co do których decyzją Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w K. z dnia 07.07.2015r. orzeczono o solidarnej odpowiedzialności oskarżonych. Nadto w stosunku do spółki w latach 2012-2014 prowadzono kontrole podatkowe, które zakończyły się wynikiem pozytywnym, jednak wykazały uszczuplenia. Wobec oskarżonych prowadzono postępowania karno-skarbowe.

(dowód: pismo I US k. 694-696, lista zaległości k.697-700, wykaz wierzycieli k. 707-710, dokumentacja pokontrolna k. 711-765)

Na dzień 22.02.2017r. oskarżony J. W. nie posiadał nieruchomości gruntowych ani lokalowych, posiadał jedynie samochód osobowy mn-ki D. (...), rok prod. 1973. Na dzień 22.02.2017r. oskarżony S. B. z nieruchomości posiadał jedynie nieruchomość gruntową o pow. 0,6680 ha położoną w K. przy ul. (...). Wobec nieruchomości tej skierowana była egzekucja komornicza, do której przyłączyli się kolejni wierzyciele. Nieruchomość nadto obciążona była pięcioma hipotekami m.in. na rzecz ZUS i innych instytucji. Oskarżony S. B. w tej dacie był nadto w 1/3 współwłaścicielem lokalu niemieszkalnego (garażu) o pow. 22,7 m2, znajdującego się w Ł. przy ul. (...). Nie posiadał pojazdów mechanicznych.

Postanowieniem z dnia 2.07.2015r. wydanym przez Sąd Rejonowy w Kaliszu w sprawie o sygn. akt I Co 40/15 w toku prowadzonej przeciwko spółce oskarżonych egzekucji z nieruchomości przysądzono własność należącej do niej nieruchomości zabudowanej w postaci działki nr (...) o pow. 0,3659 ha położonej w K. przy ul. (...) na rzecz nabywców.

Postanowieniem z dnia 1.07.2016r. wydanym przez Sąd Rejonowy w Kaliszu w sprawie o sygn. akt I Co 684/16 w toku prowadzonej przeciwko oskarżonym egzekucji z nieruchomości przysądzono należąca do nich nieruchomość w postaci działki nr (...) o pow. 0,1208 ha położonej w K. przy ul. (...) na rzecz nabywcy.

(dowód: notatka k. 596-599, postanowienie k. 600- (...), 632, dane z KW i ewidencji gruntów k. 639-647, informacja UM k. 680-688)

Biegli psychiatrzy rozpoznali u oskarżonego S. B. reakcję depresyjną podyktowaną sytuacją życiową. Nie stwierdzili zaburzeń psychicznych. Zaburzenia istniejące u oskarżonego nie miały wpływu na jego zdolność do zrozumienia swojego działania i pokierowania postępowaniem. Stan psychiczny oskarżonego w chwili popełnienia zarzucanych mu czynów był dobry i pozwalał mu na ich realizację. Rozpoznana reakcja depresyjna jest konsekwencją toczącego się postępowania i nie wpływa na poczytalność w chwili dokonywania zarzucanych czynów.

(dowód: opinia sądowo psychiatryczna k. 939-944)

Oskarżony S. M. (2) zmarł w dniu 31.10.2022r.

(dowód: dane z systemu P.-Sad k. 1194-1197)

Oskarżony S. B. ma 75 lat. Posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest instalatorem. Emeryt, bez majątku. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Uprzednio karany. (dowód: dane osobowe k. 839, 918v, karta karna – k. 808,818)

Oskarżony J. W. ma 62 lata. Posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest instalatorem. Zatrudniony na ¼ etatu z dochodem 500 zł, bez majątku. Na utrzymaniu posiada 1 dziecko. Uprzednio karany. Nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo.

(dowód: dane osobowe k. 775, 918v, karta karna – k. 781)

Oskarżony S. B. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i konsekwentnie, zarówno w trakcie postępowania przygotowawczego, jak i podczas przeprowadzonego przewodu sądowego, odmawiał składania wyjaśnień. Sąd uznał oświadczenie oskarżonego S. B. w zakresie nieprzyznania się do winy jako przyjętą przez niego linię obrony odmawiając mu w tym zakresie przymiotu wiarygodności.

Przymiotu wiarygodności odmówiono także wyjaśnieniom oskarżonego J. W. w zakresie w jakim nie przyznał się on do winy i marginalizował swoje przestępcze działania związane ze zbywaniem majątku w okresie objętym zarzutami w sprawie. Zauważyć należy, iż oskarżony J. W. mimo to na rozprawie co do zasady przyznał, iż sprzedaż nieruchomości nastąpiła w związku z posiadaniem zadłużeniem, wskazał, iż w spółce występowały zaległości w płatnościach, istniał szereg wierzycieli w związku z którymi komornik pojawił się w spółce w okolicach 2012-2013r. Wyjaśnił, iż wiedzą w tym zakresie dysponował, choć bezpośrednio nie zajmował się finansami firmy. Podał przy tym, iż posiadał także prywatne zadłużenia związane m.in. z zaciąganiem długów u znajomych, które musiał spłacać, a pieniądze ze sprzedaży mieszkania częściowo zostały przez niego uzyskane w formie gotówkowej („do ręki”). Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie niesprzecznym z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Oskarżony nie kwestionował wiarygodności, co do zasady nie kwestionował także przebiegu postępowania egzekucyjnego i sposobu dochodzonych wierzycieli.

Sąd co do zasady dał wiarę zeznaniom świadków tj. K. P., S. Z., M. J., T. D., J. M. i B. D., uznając je za logiczne i spójne, nadto w znacznym zakresie znalazły one potwierdzenie w zgromadzonym nieosobowym materiale dowodowym. Z tych przyczyn Sąd dał im wiarę, jednak nie przyczyniły się one w dużej mierze do poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie co do jej meritum.

Świadkowie będący pracownikami Urzędu Gminy M. de facto nie posiadali wiedzy w zakresie kondycji finansowej spółki oskarżonych. Ich depozycje sprowadzały się do nakreślenia przebiegu zlecenia wykonywanego na zlecenie Gminy przez spółkę oskarżonych, co do którego co do zasady nie mieli zastrzeżeń (jedyny spór między nimi dotyczył roszczeń zw. z zastosowaniem odpowiedniej stawki podatku VAT). Nie posiadali nadto wiedzy w zakresie rozliczeń oskarżonych z podwykonawcami, w tym z K. P. i S. Z..

Sąd dał wiarę świadkowi M. J. w zakresie w jakim wskazał na okoliczności związane z jego zatrudnieniem w spółce oskarżonych, jak i co do zasady na sposób funkcjonowania spółki w zakresie rozliczeń finansowych. Świadek wskazał, iż nie był osobą decyzyjną w spółce, nie zajmował się sprawami finansowymi, tylko ogólną obsługą i nadzorem prowadzonych przez spółkę kontraktów. Podał, iż uwagi w zakresie realizacji płatności na rzecz kontrahentów przekazywał właścicielom spółki tj. oskarżonym, którzy następnie podejmowali rozmowy w tym zakresie z wierzycielami osobiście, po konsultacji z księgową. Sąd dał nadto wiarę świadkowi w zakresie w jakim wskazał, iż było wiele przyczyn dla których spółka (...) nie przetrwała, akcentując niepowodzenie kontraktu dla Gminy K., jak i problemy związane z należnościami na rzecz ZUS.

Natomiast świadkowie występujący początkowo w roli pokrzywdzonych w sprawie tj. K. P. i S. Z. – wierzyciele spółki oskarżonych, ostatecznie polubownie zakończyli objęty niniejszym postępowaniem spór z oskarżonymi w zakresie przysługujących im od nich wierzytelności, na co przedłożono stosowne dokumenty. K. P. złożył nadto oświadczenie o dalszym nieprzysługiwaniu mu roszczeń wobec oskarżonych. Zaś w zakresie S. Z. zważyć nadto należy, iż zawarł on umowę ze spółką oskarżonych dopiero w dniu 30.07.2012r., następnie przez pewien okres czasu pertraktował z oskarżonymi co do sposobu zapłaty. Nadto roszczenia ww. w zakresie obowiązku naprawienia szkody związanej z zawarciem przedmiotowych umów przez oskarżonych zostały już zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 10.05.2017r. w sprawie o sygn. akt III K 59/16. Podkreślić należy także, iż oskarżeni posiadali wierzycieli uprzywilejowanych w postaci wierzycieli hipotecznych, jak i wierzycieli publicznoprawnych, którzy posiadali pierwszeństwo zaspokojenia w trakcie postępowania egzekucyjnego. Wszystko to sumarycznie sprawiło, iż Sąd wyłączył działanie oskarżonych w zakresie udaremnienia wykonania orzeczeń sądowych wynikających ze zobowiązań cywilnoprawnych na rzecz ww. osób.

Sąd nadto oparł się przede wszystkim na nieosobowym materiale dowodowym, tj. zebranych obszernie dokumentach związanych z prowadzeniem działalności przez oskarżonych w (...) spółka jawna, w tym także na dokumentach zgromadzonych w aktach Sądu Okręgowego w Kaliszu o sygn. I C 716/16, choć wiele z nich ulegało powieleniu wobec zawartości akt niniejszego postępowania, to jednak stanowiły one cenną wskazówkę dla tła i charakteru zobowiązania na rzecz K. P., jak i ogólnej sytuacji finansowej spółki oskarżonych i prowadzonych wobec niej postępowań. Nadto okazały się przydatne w zakresie złożonych w nich zeznań przez świadka B. O.-księgową spółki oskarżonych, której przesłuchanie na kanwie niniejszego postępowania okazało się ostatecznie niemożliwe z uwagi na śmierć świadka, poprzedzoną poważnymi problemami zdrowotnymi. Jako szczególnie istotne dla rozstrzygnięcia w sprawie uznano także dokumenty dotyczące składanych przez oskarżonych sprawozdań finansowych, zawieranych umów, prowadzonych wobec nich i spółki postępowań sądowych, egzekucyjnych jak i administracyjnych, w tym skarbowych. W szczególności oparto się na dokumentacji przedłożonej przez wierzycieli publicznoprawnych oskarżonych tj. przez ZUS i Urząd Skarbowy, których wierzytelności stanowiły znaczącą większość zobowiązań finansowych ciążyących na oskarżonych w okresie objętym zarzutami, co zostało potwierdzone także sporządzonymi przez samych oskarżonych sprawozdaniami finansowymi spółki za te okresy. Sąd dał wiarę zgromadzonemu w sprawie nieosobowemu materiałowi dowodowemu uznając go za najbardziej obiektywny i odzwierciedlający faktyczną sytuację finansową spółki, jak i samych oskarżonych, a także motywy ich działania w zakresie zbywania majątku objętego niniejszym postępowaniem. Brak było podstaw do jego kwestionowania. Zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione organy, w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudziła w ocenie Sądu wątpliwości, nie była także kwestionowana przez strony.

Wobec zgonu oskarżonego S. M. (1) w trakcie postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. postępowanie karne prowadzone wobec niego należało umorzyć.

Przewód sądowy przeprowadzony w sprawie wskazał natomiast jednoznacznie na sprawstwo oskarżonych S. B. i J. W. w zakresie zarzucanych im czynów, jednak ze stosownym ograniczeniem ich do działania jedynie na szkodę wierzycieli spółki -Firmy (...) -Budowlanej (...) spółka jawna reprezentujących Skarb Państwa tj. Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w K. i Pierwszego Urzędu Skarbowego w K..

Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżeni są sprawcami zarzucanych im czynów, w zakresie przyjętym powyżej. Czyny te stanowią czyn zabroniony, bezprawny i karalny. Sąd nie znalazł okoliczności wyłączających winę oskarżonych. Są oni osobami pełnoletnimi i w pełni poczytalnymi. Mieli pełną możliwość rozpoznania bezprawności czynu i owej bezprawności byli świadomi. Dokonując czynu działali w normalnej sytuacji motywacyjnej. Sąd wykluczył możliwość zaistnienia któregoś z kontratypów. Oskarżeni mieli możliwość zachować się w zgodzie z panującym porządkiem prawnym, a jednak nie zrobili tego. Z uwagi na to Sąd uznał ich za winnych wskazanych w sentencji wyroku czynów.

Swoim działaniem oskarżeni wypełnili znamiona przestępstwa opisanego w art. 300 § 2 k.k. W ocenie Sądu oskarżeni działali z zamiarem bezpośrednim na co wprost wskazuje sekwencja ich zachowań, zbieżność czasowa z biegiem postępowań egzekucyjnych prowadzonych wobec spółki, jak i wzajemna zbieżność czasowa podejmowania przez nich czynności rozporządzających majątkiem, w tym ustanawiania rozdzielności majątkowej małżeńskiej. Oskarżeni mieli świadomość charakteru i skali przysługującej wierzycielom publicznoprawnym wobec ich spółki wierzytelności, jak nieuchronności ich egzekucji, także z ich majątku osobistego, do czego udaremnienia swoim działaniem bezpośrednio zmierzali, ostatecznie osiągając skutek w postaci znacznego uszczuplenia zaspokojenia tych wierzycieli. Wierzyciele ci dawali wyraźne sygnały, iż zamierzają przystąpić do wyegzekwowania swoich należności, oskarżeni zdawali sobie sprawę, iż upłynął termin ich płatności, na co wskazują prowadzone rozmowy z księgową, uprzednie uruchamianie spłat ratalnych w związku z przeprowadzonymi kontrolami podatkowymi i ujawnionymi podczas nich uszczupleniami podatku, prowadzone postępowania egzekucyjne, harmonogramy spłat, wykazy wierzytelności i wystawionych administracyjnych tytułów wykonawczych. Również treść sporządzanych przez oskarżonych sprawozdań finansowych spółki wskazuje na zobowiązania w tym zakresie i występującą w okresie objętym zarzutem ich kluczowość dla płynności finansowej spółki. Oskarżony J. W. tłumaczył, iż pieniądze ze sprzedaży majątku przeznaczył na spłatę innych długów, co jednakże pozostaje obojętne dla rozstrzygnięcia w sprawie albowiem nadal aktualne pozostaje stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 23 września 1935 roku, sygn. akt III K 852/35, iż zniemie zbycia mienia zajętego lub zagrożonego zajęciem może wypełnić także zbycie dokonane "w celu zaspokojenia innej istniejącej wierzytelności". Warunkiem karalności na podstawie art. 300 § 2 k.k. jest istnienie roszczenia wierzyciela oraz świadomość sprawcy, że wierzyciel przystąpił lub ma poważny zamiar, w ten czy inny sposób ujawniony, przystąpić do egzekucji tego roszczenia. Nie jest natomiast takim warunkiem istnienie samego orzeczenia sądu lub innego organu państwowego, którego wykonanie dłużnik zamierza udaremnąć. Przedmiotem przestępnych zabiegów dłużnika może być zarówno orzeczenie już zapadłe, jak i orzeczenie, które ma dopiero zapaść (zob. orzeczenia Sądu Najwyższego: wydany pod rządem art. 282 k.k. z 1932 r. wyrok z dnia 14 marca 1935 r., III K 43/35, OSN(K) 1935, nr 11, poz. 456; wydana pod rządem art. 258 k.k. z 1969 r. uchwała z dnia 22 czerwca 1998 r., I KZP 9/98, OSNKW 1998, nr 7-8, poz. 31; L. Peiper, Komentarz do kodeksu karnego..., s. 785; J. Makarewicz, Kodeks karny z komentarzem..., Lwów 1938, s. 640-641; aprobuje Sąd Najwyższy w wyrokach: z dnia 17 listopada 2011 r., V KK 226/11, OSNKW 2012, nr 2, poz. 21, oraz z dnia 4 marca 2015 r., III KK 371/14, OSNKW 2015, nr 7, poz. 63; por. też glosa do pierwszego z tych orzeczeń opracowana przez R. Zawłockiego, OSP 2012, z. 9). Co za tym idzie, uznając na gruncie niniejszej sprawy, iż oskarżeni mieli świadomość, iż wierzyciele publicznoprawni mają zamiar podjąć kroki celem przymusowego wyegzekwowania należności, co może być poza tym dodatkowo ułatwione z uwagi na możliwość wystawienia przez nich administracyjnych tytułów wykonawczych w odrębnym od sądowego trybie, zbycie przez nich mienia w okresie wskazanym w wyroku potraktowane zostało jako działanie na szkodę tych wierzycieli.

Przedmiotem oddziaływania sprawcy przestępstwa określonego w art. 300 § 2 k.k. nie może być każdy składnik jego majątku, ale jedynie składnik "zajęty lub zagrożony zajęciem". W ocenie Sądu zarówno zbyte/ darowane nieruchomości, jak i ruchomość w postaci pojazdu m-ki V. były składnikami majątku oskarżonych, którym groziło zajęcie. O zagrożeniu zajęciem można mówić już w sytuacji gdy egzekucja dopiero grozi, a więc w okresie, kiedy wierzyciel w sposób niedwuznaczny daje do zrozumienia, że postanowił dochodzić swojej pretensji majątkowej w drodze sądowej. Konieczne jest więc istnienie długu, brak zaspokojenia wymagalnego długu i podjęcie działań przez wierzyciela, które będą skutkować egzekucją. Wystarczające jest więc, by składniki majątku były zagrożone zajęciem, jeżeli istnieje obiektywne, rzeczywiste i bezpośrednie niebezpieczeństwo zajęcia, a więc takie niebezpieczeństwo, z którym należy się liczyć (zob. wyrok SN z 8.02.2019 r., IV KK 546/17, LEX nr 2620268; wyrok SA w Warszawie z 31.01.2018 r., II Aka 286/17, LEX nr 2460059, czy też wyrok SA w Katowicach z 9.12.2016 r., II Aka 433/16, LEX

nr 2202724). W ocenie Sądu działania podejmowane przez wskazanych w sentencji wyroku wierzycieli wskazywały w sposób jednoznaczny na zamiar wyegzekwowania swojej należności na drodze postępowania egzekucyjnego. Nie ulega również zdaniem Sądu wątpliwości, iż nieruchomości oraz pojazdy to składniki majątku oskarżonych, które podlegałyby zajęciu ze względu przede wszystkim na wysokość ich zadłużenia wobec tych wierzycieli – opiewającego na kwoty ponad 1-milionowe. Choć przyznać można, iż możliwe jest, iż prowadzenie egzekucji wobec ww. majątku oskarżonych nie przyniosłoby pełnego zaspokojenia ww. wierzycieli to jednak ich zbycie/darowanie w znaczący sposób uszczupliło ich zaspokojenie.

Dla dokonania przestępstw z art. 300 § 1 i 2 k.k. konieczne jest spowodowanie skutku w postaci udaremnienia lub co najmniej utrudnienia zaspokojenia wierzyciela. Jeżeli czynność rozporządzająca zajęтым mieniem dłużnika nie miała realnego wpływu na zaspokojenie wierzyciela, to pomimo wypełnienia pozostałych znamion stypizowanego w tym przepisie występku brak znamienia skutku w postaci udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia wierzyciela powoduje, że nie można uznać, iż doszło do popełnienia jednego z tych przestępstw (wyrok SA w Gdańsku z 22.12.2016 r., II AKa 372/16, LEX nr 2310600). Innymi słowy, czynności wykonawcze dłużnika muszą doprowadzić zawsze do „zubożenia” jego aktywów i co najmniej zmniejszenia możliwości całkowitego zaspokojenia wierzyciela. Tak też było na gruncie niniejszej sprawy wobec wierzytelności przysługujących od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa. Natomiast powyższe przesądziło o nieuwzględnieniu działania oskarżonych w zakresie czynu z art. 300 § 2 k.k. na szkodę pozostałych wierzycieli wskazanych w akcie oskarżenia. W ocenie Sądu oskarżeni działali z góry powziętym zamiarem w celu udaremnienia wykonania orzeczenia organu państwowego, związanego ze zwrotem należności na rzecz podmiotów publicznoprawnych. Czynności zbycia podjęli w stosunkowo krótkim odstępie czasu, a zatem należało przypisać im czyny uznać za tzw. czyn ciągle określony w art. 12 k.k., który zastosowano w brzmieniu względniejszym dla sprawców, co nastąpiło przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k.

Analizując stopień społecznej szkodliwości czynu sąd wziął pod uwagę kwantyfikatory określone w art. 115 § 2 k.k. W ocenie Sądu społeczna szkodliwość czynu popełnionego przez oskarżonych jest wysoka. Sąd uwzględnił przede wszystkim, że oskarżeni działali z zamiarem bezpośrednim kierunkowym oraz sposób ich działania, który należy ocenić jako wyjątkowo naganny. Oskarżeni bowiem nie poprzestali jedynie na dokonaniu jednej czynności rozporządzającej mieniem na szkodę wierzycieli, tylko podjęli ich kilka. Mieli możliwość przeanalizowania swojego postępowania i związanych z nim konsekwencji, a mimo to zbywali kolejne składniki majątku, jednocześnie końcowo ustanawiając także rozdzielną majątkową małżeńską.

Mając na uwadze powyższe Sąd nie miał wątpliwości, iż oskarżonym można było przypisać odpowiedzialność za popełnienie przestępstwa określonego w art. 300 § 2 k.k. i na podstawie przywołanego przepisu należało orzec w stosunku do nich karę.

Za popełnienie przypisanego czynu z art. 300 § 2 k.k. oskarżonym groziła kara pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

W ocenie Sądu karą adekwatną do wagi popełnionych czynów, stopnia społecznej szkodliwości oraz stopnia winy, jest kara 3 miesięcy pozbawienia wolności za każdy z czynów.

Przy wymiarze kary Sąd uznał jako najistotniejszą okoliczność obciążającą wysokość roszczenia, której egzekucji oskarżeni chcieli uniknąć. Sąd uwzględnił również fakt, iż oskarżeni są osobami karanymi. Przy wymiarze kary Sąd uznał jako najistotniejszą okoliczność obciążającą wysokość wierzytelności, której egzekucji oskarżeni chcieli uniknąć i jej charakter jako należności na rzecz Skarbu Państwa i działania na znaczną jego szkodę.

W myśl art. 53 k.k. Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a ponadto potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i

rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.

Miarkując karę w stosunku do oskarżonych Sąd kierował się wskazanymi wyżej dyrektywami wymiaru kary, uwzględniając również okoliczności obciążające i łagodzące.

Zdaniem Sądu kara pozbawienia wolności w dolnym ustawowym wymiarze jest karą adekwatną. Uwzględnić należy, iż na gruncie niniejszej sprawy pokrzywdzony od wielu lat nie uzyskuje zaspokojenia wysokiego roszczenia. W chwili popełnienia czynu przeciwko oskarżonym prowadzone były już postępowania egzekucyjne, winni więc tym bardziej dochować wszelkiej staranności aby nie narazić się na zarzut z art. 300 k.k.

Na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierzył oskarżonym karę łączną za ww. czyny w rozmiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Art. 85 § 1 kk stanowi, że jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. W niniejszej sprawie zachodziły przesłanki do wymierzenia kary łącznej. Biorąc pod uwagę orzeczone jednostkowe kary, oraz mając na uwadze treść art. 86 § 1 kk, sąd mógł wymierzyć karę pozbawienia wolności od 4 do 6 miesięcy. Orzekając o karze łącznej należy mieć na uwadze wskazania wynikających z dyrektyw prewencyjnych oraz okoliczności podmiotowych i przedmiotowych związków zachodzących pomiędzy czynami, za które orzeczono kary jednostkowe. SN stwierdził, że wymierzając karę łączną sąd powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary, istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak (wyrok SN z dnia 15 maja 1990 r., IV KR 80/90, LEX nr 479159). Wymiar kary łącznej zależy od stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw. Może on być łagodzony, gdyby kara tak oznaczona jako kara zasłużona nie była celowa. Nie może jednak być zaostrożony ze względów celowości ponad granice kary zasłużonej (wyrok SA w Krakowie z dnia 4 października 2000 r., II AKa 175/00, KZS 2000, z. 10, poz. 31, P. Kardas [w:] Kodeks karny. Część ogólna. Tom I. Część II. Komentarz do art. 53-116, wyd. V, red. W. Wróbel, A. Zoll, Warszawa 2016). Sąd wymierzając oskarżonym karę łączną miał na uwadze charakter związków podmiotowo-przedmiotowych istniejących pomiędzy czynami przypisanymi oskarżonym wyrokiem w sprawie niniejszej. Oskarżony dopuścił się dwóch tożsamyh przestępstw godzących w jednakowe dobra tj. interes majątkowy wierzyciela. Czyny zostały popełnione na rzecz tych samych pokrzywdzonych, zatem związek przedmiotowy także zachodzi. Związek czasowy jest bliski. W ocenie sądu karą zasłużoną i celową w realiach niniejszej sprawy jest kara 6 miesięcy pozbawienia wolności. Takie orzeczenie o karze jest adekwatnym dla osiągnięcia wobec oskarżonych wychowawczyh i zapobiegawczyh celów kary.

Jednocześnie, uwzględniając, iż w chwili popełnienia czynu oskarżeni nie byli osobami karanymi na karę pozbawienia wolności, zdaniem Sądu zasadnym było warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary na okres 2 lat próby. W ocenie Sądu oskarżeni dają gwarancję prawidłowego postępowania w warunkach wolnościowych. Wskazać należy, iż dotychczas popełnione przez nich przestępstwa, jak również częściowo niniejsze postępowanie wynikało niejako z zapętlenia się w trudnej sytuacji finansowej. Oskarżeni znajdując się w skomplikowanej sytuacji faktycznej i trudnej dla nich finansowo zaczęli podejmować błędne decyzje, skutkujące odpowiedzialnością karną. Oskarżeni nie jest osobami zdemoralizowanymi. W ocenie Sądu dwuletni okres próby pozwoli na zweryfikowanie postawy oskarżonych.

Biorąc pod uwagę sytuację finansową i majątkową oskarżonych Sąd za zasadne uznał zwolnienie ich z obowiązku uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za niniejsze postępowanie.

sędzia Agnieszka Wachlaczanko